

Évközi 14. Vasárnap C

*Ha betértek egy házba, először is ezt mondjátok: Békesség e háznak!
Ha békesség fia lakik ott,
rászáll a ti békességtetek. (Lk 10,5-6a)*

Olvasmány

Izajás 66,10-14c

Örülj, Jeruzsálem, s ujjongjatok ti is mind, akik szeretitek! Örüljétek és vigadjatok, akik gyászoltatok miatta!
Táplálkozzatok tejjével, lakjatok jól vigaszt nyújtó keblén, és teljétek el gyönyörűséggel csodálatos gazdagságából. Mert ezt mondja az Úr: Íme, kiárasztom rá a békét, mint folyamot, és mint kiáradt patakot, a nemzetek dicsőségét. Tejjel táplálnak, karjukon hordoznak és térdükön becéznek titeket. Amint az anya vigasztalja gyermekét, úgy vigasztallak én is titeket; Jeruzsálemben leltek vigasztalást. Ennek láttán örülni fog szívetek; Csontjaitok, mint a fű, sarjadoznak: Szolgáinak az Úr megmutatja segítő kezét.

Szentlecke

Galatákhoz 6,14-18

Testvéreim! Nem akarok mással dicsekedni, mint a mi Urunk, Jézus Krisztus keresztyével. Általa keresztre szegezték nekem a világot, és engem is a világnak.
Mert sem a körülmetéltség nem ér semmit, sem a körülmetéletlenség, hanem csak az új teremtmény. Béke és irgalom mindazoknak, akik ezt a szabályt követik, Isten (igaz) Izraelének!
Ezután senki ne okozzon kellemetlenséget nekem, mert Jézus jegyeit viselem testemen. A mi Urunk, Jézus Krisztus kegyelme legyen lelketekkel, testvérek! Ámen.

Evangelium

rövidebb forma: Lukács 10,1-9

Az apostolok kiválasztása után Jézus kiválasztott más hetvenkét tanítványt, és elküldte őket kettesével maga előtt minden városba és helységbe, ahová menni szándékozott.

Így szólt hozzájuk: "Az aratnivaló sok, de a munkás kevés. Kérjétek hát az aratás Urát, küldjön munkásokat aratásába.

Menjetek! Úgy küldelek titeket, mint bárányokat a farkasok közé. Ne vigyetek magatokkal se erszényt, se tarisznyát, se sarut. Az úton senkit se köszöntsetek. Ha betértek egy házba, először is ezt mondjátok: Békesség e háznak! Ha békesség fia lakik ott, rászáll a ti békességetek, ha nem, visszaszáll rátok. Maradjatok ugyanabban a házban, és azt egyétek és igyátok, amijük van. Mert méltó a munkás a maga bérére. Ne járjatok házról házra. Ha egy városba érkeztek, és szívesen látnak titeket, egyétek, amit elétek adnak. Gyógyítsátok meg ott a betegeket, és hirdessétek: Elérkezett hozzátok az Isten országa!"

Elmélkedés

Az Egyházat sokan nagy szervezetnek látják, sok alkalmazottal, egy csomó intézménnyel vagy szolgáltató intézménnyel, amelyet az ember élete bizonyos pontjain igénybe vesz. És ezzel a külsőséges képpel sokak életében lezárul az Egyház című fejezet. Ezzel szemben a mai evangélium egészen más képet fest az Egyházzal. Eredetét és lényegét fontolgatja. Jézus tizenkét tanítványa mellé másik hetvenkettőt is küld. Figyelemre méltó szám tehát, amellyel Lukács azt akarja kifejezni, hogy a keresztények egész népét hívta, hogy útra keljen és hirdesse az új ember feltámadását. Mindazoknak, akik az új teremtést, Isten országát el akarják vinni ebbe a világba, úgy, ahogy van, tudniuk kell, hogy olyanok, mint a bárányok a farkasok között amikor az új, más értékeket hirdetik. Nem teli pénztárca, útravaló vagy saru ad erőt nekik – nem ezek nyújtanak biztonságot Isten országában. "Ne köszöntsetek senkit útközben": ezzel azt akarja mondani: Ne hagyjátok eltéríteni magatokat hivatásotoktól, célirányosan haladjatok és ne tegyetek egy lépés kitérőt sem. Rengeteg tennivaló van még. Az egyetlen útravaló, amit Jézus tanítványainak ad a béke, – shalom – zsidó értelmezés szerint, tehát öröm, egészség, üdvösség mindent átfogó, egész emberre kiterjedő értelemben. Shalom, az evangélium kulcsszava, nemcsak hirdetni kell a tanítványoknak, hanem inkább magukkal kell vinniük. Erre való az Egyház és ebben rejlik hivatása. Üdvösséget kell hirdetnie az embereknek, Krisztust magát és el kell vinnie őt hozzájuk. Semmi más dolga nincs az Egyháznak! Bármit tesz is az Egyház, vagy ezzel a küldetéssel van kapcsolatban, vagy értelmetlen. A tanítványok küldetésének sikere nem útravalójuktól függ, hanem az üzenettől magától – így hangzik Jézus félreérthetetlen állítása a mai evangéliumban. Tehát amikor az Egyház békéről beszél manapság, akkor nemcsak azt ismétli, amit mások mondanak. Az Egyház shalomja mélyebbre kell, hogy hasson. Nekünk fáradoznunk kell erőnk szerint az emberek közötti igazságosságért, tehát azért az állapotért, amelyben mindenki elnyeri, ami jár neki, vagyis a békét, emberi méltóságot, létbiztonságot, védelmet. Világos, hogy az ilyen átfogó béke Isten ajándéka, nem emberek által csinált béke. Ugyanilyen világos, hogy ezt az ajándékot kérnünk kell, hogy a Lélek hatni tudjon bennünk. Erre jó, ha "templomba járunk", nem a halódó világtól való elfordulásra, hanem azért, hogy az imában megerősödve az isteni shalom erejével hozzá tudjunk járulni az új, szentebb világhoz.

Évközi 14. Vasárnap C

*Ha betértek egy házba, először is ezt mondjátok: Békesség e háznak!
Ha békesség fia lakik ott, rászáll a ti békességtetek. (Lk 10,5-6a)*

Olvasmány

Izajás 66,10-14c

Örülj, Jeruzsálem, s ujjongjatok ti is mind, akik szeretitek! Örüljétek és vigadjatok, akik gyászoltatok miatta!
Táplálkozzatok tejével, lakjatok jól vigaszt nyújtó keblén, és teljétek el gyönyörűséggel csodálatos gazdagságából. Mert ezt mondja az Úr: Íme, kiárasztom rá a békét, mint folyamot, és mint kiáradt patakot, a nemzetek dicsőségét. Tejjel táplálnak, karjukon hordoznak és térdükön becéznek titeket. Amint az anya vigasztalja gyermekét, úgy vigasztallak én is titeket; Jeruzsálemben letek vigasztalást. Ennek láttán örülni fog szívetek; Csontjaitok, mint a fű, sarjadoznak: Szolgáinak az Úr megmutatja segítő kezét.

Szentlecke

Galatához 6,14-18

Testvéreim! Nem akarok mással dicsekedni, mint a mi Urunk, Jézus Krisztus keresztyével. Átala keresztre szegeztek nekem a világot, és engem is a világnak. Mert sem a körülmetéltség nem ér semmit, sem a körülmetéletlenség, hanem csak az új teremtmény. Béke és irgalom mindazoknak, akik ezt a szabályt követik, Isten (igaz) Izraelének!
Ezután senki ne okozzon kellemetlenséget nekem, mert Jézus jegyeit viselem testemen. A mi Urunk, Jézus Krisztus kegyelme legyen lelketekkel, testvérek! Ámen.

Evangélium

hosszabb forma: Lukács 10,1-12.17-20

Az apostolok kiválasztása után Jézus kiválasztott más hetvenkét tanítványt, és elküldte őket kettesével maga előtt minden városba és helységbe, ahová menni szándékozott.

Így szólt hozzájuk: "Az aratnivaló sok, de a munkás kevés. Kérjétek hát az aratás Urát, küldjön munkásokat aratásába.

Menjetek! Úgy küldelek titeket, mint bárányokat a farkasok közé. Ne vigyetek magatokkal se erszényt, se tarisznyát, se sarut. Az úton senkit se köszöntsetek.

Ha betértek egy házba, először is ezt mondjátok: Békesség e háznak! Ha békesség fia lakik ott, rászáll a ti békességetek, ha nem, visszaszáll rátok. Maradjatok ugyanabban a házban, és azt egyétek és igyátok, amijük van. Mert méltó a munkás a maga bérére. Ne járjatok házról házra. Ha egy városba érkeztek, és szívesen látnak titeket, egyétek, amit elétek adnak. Gyógyítsátok meg ott a betegeket, és hirdessétek: Elérkezett hozzátok az Isten országa!"

De ha betértek valamelyik városba, és nem látnak titeket szívesen, menjetek ki az utcára, és mondjátok: Még a port is lerázzuk, ami városotokban a lábunkra tapadt, de tudjátok meg: Elérkezett hozzátok az Isten országa. Bizony mondom nektek: Szodomának könnyebb sorsa lesz azon a napon, mint ennek a városnak."

A hetvenkét tanítvány nagy örömmel tért vissza. "Uram – mondták –, a te nevedre még a gonosz lelkek is engedelmeskedtek nekünk." Ő így válaszolt: "Láttam a sátánt: mint a villám, úgy bukott le az égből. Hatalmat adtam nektek, hogy kígyókon és skorpiókon járjatok, hogy minden ellenséges erőn úrrá legyetek: Semmi sem fog ártani nektek. Mindazonáltal ne annak örüljete, hogy a gonosz lelkek engedelmeskedtek nektek. Inkább annak örüljete, hogy nevetek föl van írva a mennyben."

Elmélkedés

Az Egyházat sokan nagy szervezetnek látják, sok alkalmazottal, egy csomó intézménnyel vagy szolgáltató intézménnyel, amelyet az ember élete bizonyos pontjain igénybe vesz. És ezzel a külsőséges képpel sokak életében lezárul az Egyház című fejezet. Ezzel szemben a mai evangélium egészen más képet fest az Egyházzal. Eredetét és lényegét fontolgatja. Jézus tizenkét tanítványa mellé másik hetvenkettőt is küld. Figyelemre méltó szám tehát, amellyel Lukács azt akarja kifejezni, hogy a keresztények egész népét hívta, hogy útra keljen és hirdesse az új ember feltámadását. Mindazoknak, akik az új teremtést, Isten országát el akarják vinni ebbe a világba, úgy, ahogy van, tudniuk kell, hogy olyanok, mint a bárányok a farkasok között amikor az új, más értékeket hirdetik. Nem teli pénztárca, útravaló vagy saru ad erőt nekik – nem ezek nyújtanak biztonságot Isten országában. "Ne köszöntsetek senkit útközben": ezzel azt akarja mondani: Ne hagyjátok eltéríteni magatokat hivatásotoktól, célirányosan haladjatok és ne tegyetek egy lépés kitérőt sem. Rengeteg tennivaló van még. Az egyetlen útravaló, amit Jézus tanítványainak ad a béke, – shalom – zsidó értelmezés szerint, tehát öröm, egészség, üdvösség mindent átfogó, egész emberre kiterjedő értelemben. Shalom, az evangélium kulcsszava, nemcsak hirdetni kell a tanítványoknak, hanem inkább magukkal kell vinniük. Erre való az Egyház és ebben rejlik hivatása. Üdvösséget kell hirdetni az embereknek, Krisztust magát és el kell vinnie őt hozzájuk. Semmi más dolga nincs az Egyháznak! Bármit tesz is az Egyház, vagy ezzel a küldetéssel van kapcsolatban, vagy értelmetlen. A tanítványok küldetésének sikere nem útravalójuktól függ, hanem az üzenettől magától – így hangzik Jézus félreérthetetlen állítása a mai evangéliumban. Tehát amikor az Egyház békéről beszél manapság, akkor nemcsak azt ismétli, amit mások mondanak. Az Egyház shalomja mélyebbre kell, hogy hasson. Nekünk fáradoznunk kell erőnk szerint az emberek közötti igazságosságért, tehát azért az állapotért, amelyben mindenki elnyeri, ami jár neki, vagyis a békét, emberi méltóságot, létbiztonságot, védelmet. Világos, hogy az ilyen átfogó béke Isten ajándéka, nem emberek által csinált béke. Ugyanilyen világos, hogy ezt az ajándékot kérnünk kell, hogy a Lélek hatni tudjon bennünk. Erre jó, ha "templomba járunk", nem a halódó világtól való elfordulásra, hanem azért, hogy az imában megerősödjünk az isteni shalom erejével hozzá tudjunk járulni az új, szentebb világhoz.